

rede i dag eksisterer strafferammer, som burde give plads for højere straf.

3.6 Den Danske Dyrlægeforening

Den Danske Dyrlægeforening har i september 2001 tilkendegivet, at en hunds genetiske egenskaber kan udnyttes til at prædisponere hunden til angreb eller aggression, ligesom foreningen har bekræftet, at det er muligt ved en hundesagkyndig undersøgelse at vurdere, om en hund i samspil med dens besidder udgør en fare for sine omgivelser. Det kan således vurderes, om besidderen har kontrol over hunden, og om hunden er velafbalanceret, herunder om den har en lav tærskelværdi for aggression.

Foreningen har endvidere givet udtryk for, at det for at foretage en sådan vurdering er nødvendigt at vurdere hunden i samspil med dens ejer eller besidder.

Den Danske Dyrlægeforening har desuden bekræftet, at dyrlæger fra foreningen i givet fald gerne vil medvirke som sagkyndige ved afgørelsen af spørgsmålet om, hvorvidt en hund har adfærdsmæssige karaktertræk, som er kendetegnende for farlige hunde. Der findes således et selskab af dyrlæger med særlig interesse for og efteruddannelse i adfærdsterapi.

For så vidt angår den nuværende bekendtgørelse om forbud mod hold af særligt farlige hunde, medvirker dyrlægeforeningen fortsat gerne til at håndhæve det gældende forbud mod pit bull terriere og tosaer. Det er foreningens opfattelse, at antallet af hunde af disse racer er faldet siden bekendtgørelsens udstedelse.

4. Justitsministeriets overvejelser

4.1. Indgreb over for farlige hunde

På grundlag af de indhentede sagkyndige udtalelser og vanskelighederne ved med sikkerhed at fastslå en hunds race er det Justitsministeriets opfattelse, at raceforbudet i bekendtgørelsen ikke bør udvides til at omfatte flere racer.

Justitsministeriet har herved lagt vægt på, at en række af de hørte sagkyndige fraråder en sådan udvidelse. Der vil til stadighed være hunde, der ikke omfattes af et eventuelt udvidet forbud, men som vil kunne have tilsvarende farlige egenskaber, som de af forbudet omfattede racer. Hertil kommer, jf. ovenfor, at det i praksis er vanskeligt at fastslå, om en hund er f.eks. en pit bull terrier.

Problemet med farlige hunde er endvidere ikke kun relateret til bestemte hunderacer. Enhver hund kan således efter det for Justitsministeriet oplyste blive farlig for sine omgivelser, hvis besidderen – bevidst eller ubevidst – udsætter hunden for uheldig påvirkning. Justitsministeriet er derfor enig i, at der er behov for at

forbedre mulighederne for at kunne gribe ind over for farlige hunde uanset race.

Bekendtgørelsen må dog efter det for Justitsministeriet oplyste antages at have haft en gavnlig effekt. Dyreværnsrådet og Den Dansk Dyrlægeforening har da også anbefalet, at forbudet mod pit bull terriere og tosaer opretholdes. Under hensyn hertil samt til, at i hvert fald pit bull terriere er forbudt i flere nabolande, bl.a. i Frankrig, Holland, Norge og Storbritannien, finder Justitsministeriet ikke grundlag for at ophæve forbudet mod pit bull terriere og tosaer i Danmark på nuværende tidspunkt.

Det er således Justitsministeriets opfattelse, at bekendtgørelsen bør opretholdes uændret, men at indgrebsmulighederne i forhold til farlige hunde samtidig bør udvides.

Justitsministeriet kan endvidere tilslutte sig anbefalingerne fra de sagkyndige om, at den fremgangsmåde, der bør vælges til forbedring af retstilstanden omkring farlige hunde, er en udvidelse af politiets muligheder for efter hundeloven at gribe ind over for hunde, der har vist tegn på aggressiv adfærd.

For at forebygge, at hunde med særligt lave tærskelværdier for aggression på grund af arvemæssige egenskaber eller dressur forvolder skade, foreslår Justitsministeriet, at politiets muligheder for at træffe afgørelse om aflivning af sådanne hunde forbedres. Efter Justitsministeriets opfattelse bør en afgørelse om, at en hund skal aflives, ikke afvente, at hundeejeren overtræder et pålæg om at holde hunden indelukket eller iført mundkurv, eller at hunden skambider et menneske.

Justitsministeriet foreslår derfor bl.a., at politiet skal kunne træffe afgørelse om aflivning, allerede inden en hund forvolder skade, såfremt hunden har sådanne egenskaber, at den kan være farlig for sine omgivelser og derfor bør aflives.

4.2. Sagkyndig vurdering af hundens farlighed

En adgang til at træffe afgørelse om aflivning, allerede inden en hund forvolder skade, vil dog forudsætte, at politiet får mulighed for efter omstændighederne at indhente en sagkyndig vurdering af, om en hund har sådanne egenskaber, at den kan være farlig for sine omgivelser og derfor bør aflives. Det gælder navnlig i tilfælde, hvor en hund ved sin adfærd har virket truende og skabt begrundet frygt uden at have forvoldt skade.

Justitsministeriet foreslår derfor, at politiet skal kunne kræve, at besidderen af en hund skal deltage i en sagkyndig vurdering af hundens adfærdsmæssige karaktertræk. Resultatet af undersøgelsen kan herefter